

Margrete Auken (SF):

Det er jo altid underholdende at diskutere den her sag. Normalt er man jo de steder, hvor sagen skal besluttes, omringet af tidligere ministre, der fylder godt op, og som stort set alle sammen har fornøjelsen af at være sat på statsforsørgelse i en ung alder. Jeg synes, det er lidt pinligt.

SF har længe været imod, at forhenværende ministre sådan bare uden videre fik pension. Det er som sagt komisk at se unge, arbejdsudelige mennesker, der ikke fejler noget, være sat på statsforsørgelse sådan lige til deres dødsdag. Og vi vil selvfølgelig som en af pointerne have med, at man ikke får pension, før man er 60 år.

Hvis man så synes, at man får for lav løn – det er der jo nogle herinde der synes de får – så lad os kigge på det.

Jeg har gået de gamle forslag igennem, og jeg er glad for, at ministeren, for jeg ved ikke hvilken gang, siger, at ministeren er villig til at se på en nyordning. Det kan så godt være, at det bliver sagerne om folks boliger, der gør, at vi får en nyordning igennem. Det vil SF selvfølgelig gå ind i med stor aktivitet, og vi vil meget gerne nå frem til et resultat, som vi kan være bekendt alle sammen.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, at det her forslag er et godt forslag.

Forslaget indeholder tre hovedelementer. Og jeg tror, det er tre hovedelementer, som finansministeren sådan mere eller mindre gav udtryk for, at han faktisk var mere eller mindre enig i, selv om han ikke gik i detaljer. Jeg har lidt svært ved at forstå finansministeren, for når ministeren er enig i, at der skal ses på et område og der skal ske noget, så ser man jo, at finansministeren både i tide og utide kan få strikket forskellige ting sammen, og at han har de kompetente folk omkring bordet, og så synes jeg, det er svært at forstå, at man ikke får sådan en ting som denne sat på plads.

Jeg tror, at alle i Folketinget er enige i, at man selvfølgelig ikke skal ramme nogen af dem, der er i en ordning, og som har tiltro til, at de får ministerpension. Vi skal heller ikke ramme et ungt menneske på 30 år, som i resten af sin tid kan få ministerpension, men vi skal se fremad og lave nogle regler, der gælder for fremtiden.

Her må jeg nok sige, at hvis befolkningen – det er jo den, vi er sat til at tjene – blev klar over, hvilke overformidable regler der er på det

her område, så tror jeg nok, de ville korse sig noget ude omkring i valgkredsene. Også ude i det socialdemokratiske bagland tror jeg, at en arbejder vil have utrolig svært ved at forstå, at man har så favorable regler for ministre.

Jeg synes, forslaget her er utrolig godt, og så vil jeg spørge finansministeren, om han ikke kunne forestille sig, bl.a. på grundlag af forslaget, at gå positivt ind i arbejdet med at få ændret reglerne, så det bliver ret og rimeligt. Der skal være gode forhold for Folketingets medlemmer og også for ministrene, der påtager sig det tunge job; men det skal altså heller ikke være sådan, at det er ét stort tagselvord, når man er fratrådt som minister, så jeg kunne godt tænke mig, at ministeren ville løfte sløret for, hvornår der kommer til at finde nogle konstruktive forhandlinger sted om dette emne.

Og så kan det ikke hjælpe, at Venstre og De Konservative, og hvad de nu hedder alle sammen, sniger sig udenom, fordi de eventuelt også kan blive ramt af forslaget. Der bliver egentlig slet ikke nogen ramt af det, for det skal gælde for fremtiden, og derfor synes jeg bare, det er med at få det såkaldte arbejdstøj på.

Arne Melchior (CD):

For ikke at optage Tingets tid og for ikke at optage spaltepads i Folketingstidende skal jeg henvise til, hvad jeg på CD's vegne sagde den 13. november 1997, da forslaget sidst – jeg ved ikke for hvilken gang – var til behandling her i Tinget. Jeg tror, det kommer fra det parti, der i sin tid lancerede begrebet papirusseri.

Jeg holder mig altså til det, jeg sagde sidst, og i øvrigt er CD selvfølgelig meget interesseret i atter en gang at drøfte sagen med Folketingets formand og Præsidiets og i Udvalget for Forretningsordenen og at se den i en større sammenhæng.

Jørgen Estrup (RV):

Det bliver selvfølgelig en antydning monotont, når vi alle sammen går herop og fortæller, at vi er enige i det, vi sagde sidste gang; men det bliver desværre også budskabet fra Det Radikale Venstre, og deri ligger altså, at der på papiret er enighed om mange af de ting, men der sker åbenbart ikke så frygtelig meget.

Jeg blev opmuntret over at høre, at finansministerens dør er permanent åben for videre overvejelser. Det synes jeg er et godt budskab, og jeg synes ikke mindst, vi skal bede de store partier her i Folketinget om at reagere på det,